

faade, at det at faae Skibsafgiften ophævet for den indenrigske Fart var noget i og for sig saa vigtigt, at man ikke vilde gjøre det afhængig af en anden Løps Skæbne. Der var tillige i det andet Thing et betydeligt Mindretal for ganske at ophæve Skibsafgiften. I dette Thing blev det endog vedtaget ganske at stryge Skibsafgiften, og den daværende Finansminister sluttede sig dertil. Det blev anerkjendt som et almindeligt Princip, at Skibsafgiften hviilede paa Forbrugerne og var en i høieste Grad uheldig Afgift, idet den endog var værre end Toldafgiften, forsaavidt som den jo bestattede de dyrere, og de billigere Varer ens. Man kan altsaa sige, at det er anerkjendt som et almindeligt Princip, at Skibsafgiften skal ophæves. At Lovforslaget ikke til Slutningen gik igjennem i det andet Thing, var en Følge af Omstændigheder, som jeg ikke her skal komme tilbage til. I indeværende Samling blev det samme Lovforslag, som vi nu atter have til Behandling, forelagt af Finansministeren og henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer. Dette Udvalg naaede saa vidt, at det fik valgt en Ordfører, og man blev i Udvalget ganske enig om en Indstilling, som jeg ikke her skal udtale mig videre om, da det jo er Noget, som er foregaaet i Udvalget, men det skal jeg dog, sige, at den gik betydelig videre end det nærværende Lovforslag, og navnlig gik den i Retning af, at udvide Begrebet: den indenrigske Skibsfart. Staten vilde efter det, der da var vedtaget, ganske vist komme til at miste flere Hundreduitusinde, hvorimod den efter det her foreslaaede jo kun mister en Indtægt af ca. 70,000 Kr. Hvor vidt den høitærende Finansminister vilde gaa ind paa dette Forslag, kan man jo ikke have nogen bestemt Mening om, idet Betænkningen ikke blev sendt til Finansministeren. Udvalgets Ordfører blev valgt den 19de November, og det var Meningen, at Betænkningen derefter skulde være sendt til Ministeren, men imidlertid kom Katastrofen angaaende St. Croix. Man naaede derfor ikke til at faae nogen Konference med Ministeren, men det var vel at haabe, at Lovforslaget kunde have naaet at blive til endelig Lov, i det Mindste med Enighed i dette Thing. Man kan altsaa sige, at der i Principet ikke i dette Thing er nogen egentlig Uenighed i denne Sag, efter hvad der er foregaaet jaavel i indeværende Samling som i den foregaaende, og man tør vel haabe, at det Samme vil være Tilfældet for det andet Things Vedkommende, idet der jo som sagt der har været et betydeligt Mindretal for at gaa langt videre, og hele Thinget er gaaet langt videre, idet man ikke alene vilde ophæve den indenrigske Skibsafgift, men ogsaa tillige vilde nedsette den udenrigske med en Credibel, foruden den af mig omtalte Lempelse, som man vilde indføre for Stater, der vilde tilstaa den danske Skibsfart nogen særlig Begunstigelse. Altsaa siger jeg, at i Principet har man været enig derom, at Skibs-

afgiften var en meget daarlig Afgift, for saa vidt den ikke ramte det, hvor den skulde; den ramte de dyre Varer ikke høiere end de mindre dyre, den ramte f. Ex. Træ og Kul lige saa haardt som meget kostbarere Varer. Vi have jo desuden forleden Dag hørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), at han udtalte sig meget varmt for Skibsafgiftens Ophævelse om end ikke fuldstændig, hvad jeg dog ikke antager han har Noget imod; jeg opfattede i alt Fald hans Udtalelser saaledes, at de nærmest gik i den Retning, idet han udtalte, at han ønskede disse Afgifter meget væsentlig indskrænkede ogsaa for den udenrigske Farts Vedkommende. Det ærede Medlem har meget klart oplyst, at netop vor Stat er særlig uheldig stillet i denne Sag, idet vi i denne Retning beskattede mere end andre Stater, og det er ogsaa Noget, der er oplyst i det tidligere Udvalgs Betænkning. Efter den Gang, Sagen saaledes har havt, turde der være en virkelig Udsigt til, at man i dette Thing vil kunne naae til Enighed, og at man navnlig vil komme til at gaa adskillige Skridt videre i denne Sag, end den ærede Minister har foreslaaet, hvad der vistnok ogsaa vil være fornødent. Det er muligt efter den Antydning, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds gav, at man kan komme til i det Mindste delvis at regulere Toldsatserne. Jeg er ikke ganske enig med ham i de Bemærkninger, han fremkom med, om der end kan være Et og Andet, af hvad han bemærkede, der ikke helt ud holder Stik, f. Ex. hans Bemærkning om Tolden paa Kul. Altsaa tør man vel haabe, at dette Lovforslag denne Gang skal naae at komme heldigt igjennem, saa meget mere som vi nu tillige have hørt saamange frifindende Udtalelser ogsaa fra det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen), der jo spiller en meget fremragende Rolle i dette Thing. Naar man lægger Mærke til det ærede Medlems Udtalelser, at han gaar ud fra, at han i alt Fald er ligesaa frifindet som den Side, hvortil jeg hører, om ikke mere, og naar man tillige har hørt den ærede Minister betone sit Frifind, og ser dette, i Forbindelse med hvad vi have hørt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, saa tør man vel haabe, at de Herrer ville vise, at deres Ord kunne staa deres Brøve, og at de ville handle derefter og da ogsaa for denne Afgifts Vedkommende og for det Lovforslags Vedkommende, som vi her behandle. Jeg skal altsaa anbefale Lovforslagets Vedtagelse, idet jeg erkjender, at det er et af de Steder, hvor man kan trænge til alvorlige Reforme.

Finansministeren (Gstrup): Det ærede Medlem, som nu satte sig, har allerede gjort Thinget bekendt med, at det Udvalg, som i Begyndelsen af Samlingen blev nedsat for at drøfte denne Sag, havde for saa vidt endt sine Arbeide.